

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił K. S. prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 16 stycznia 2015 roku Z. S.. Organ rentowy wskazał, że K. S. w chwili śmierci męża nie pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej. Z przedłożonego wyroku Sądu Rejonowego w Łęczycy wynika, że z dniem 18 maja 1988 roku została zniesiona ustawowa wspólność małżeńska pomiędzy K. S., a Z. S., gdyż orzeczono o rozwiązaniu przez rozwód związku małżeńskiego. Z akt emerytalnych wynika, że mąż przed śmiercią nie zamieszkiwał wspólnie z K. S. z uwagi na to, że wszelka korespondencja oraz świadczenie było przekazywane na adres przy ul. (...) w K.. Nadto brak jest jakichkolwiek dokumentów potwierdzających obowiązek alimentacyjny

/decyzja k. 14 - akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 12 maja 2015 roku złożyła K. S.. Odwołująca wskazała, że przez ostatnie 15 lat przed śmiercią Z. S. łączyła wnioskodawczynię z byłym mężem więź materialna i fizyczna. Pomimo orzeczonego rozwodu od czasu porodu pierwszego dziecka ich córki w 1997 roku Z. S. udzielał pomocy byłej żonie w wychowaniu wnuczki oraz przy budowie jej domu położonego w miejscowości O. Cukrownia. W (...) córka wnioskodawczyni urodziła drugie dziecko przez co pogorszył się jej stan zdrowia. Lekarze stwierdzili u niej schizofrenię paranoidalną. Ojciec dzieci nie łożył na ich utrzymanie, zmarł w 2015 roku. W 2000 roku wnioskodawczyni wraz z córką i wnukami oraz byłym mężem zamieszkali na stałe w nowym domu w O. – Cukrowni. Od tego czasu prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. Wspólnie ponosili koszty związane z utrzymaniem domu, wychowaniem wnuków. Do mieszkania w K. były mąż wnioskodawczyni jechał przede wszystkim w celu odbioru korespondencji w tym emerytury. W dniu 13 października 2013 roku Z. S. doznał udaru. Od tego czasu, aż do dnia zgonu był niezdolny do samodzielnego funkcjonowania. Przez cały okres jego choroby wnioskodawczyni opiekowała się nim mieszkając wspólnie przez ostatnie 15 lat. Nie występowała o alimenty ponieważ były mąż dobrowolnie udzielał jej pomocy finansowej i nie było potrzeby występowania na drogę sądową

/odwołanie k. 2-3/

W odpowiedzi na odwołanie, złożonej w dniu 11 czerwca 2015 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy przytoczył argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k- 4 /

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. urodziła się (...).

/bezsporne/

W dniu 26 marca 2015 roku złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej po rozpoznaniu którego wydano zaskarżoną decyzję.

/wniosek k. 1 - akt ZUS/

Z. S. mąż wnioskodawczyni zmarł 16 stycznia 2015 roku

/bezsporne/

Wyrokiem z dnia 18 maja 1988 roku Sąd Rejonowy w Łęczycy po rozpoznaniu w dniu 13 maja 1988 roku sprawy z powództwa K. S. przeciwko Z. S. o rozwód rozwiązał przez rozwód związek małżeński wnioskodawczynie i Z. S. /wyrok k.11 akt ZUS/

Z zeznań świadków i wnioskodawczynie wynika, że pomimo orzeczonego rozwodu wnioskodawczynie i jej były mąż nadal stanowili małżeństwo. Początkowo mieszkali osobno. Z. S. mieszkał w K., a wnioskodawczynie wynajęła wraz z córką mieszkanie. Od 2000 roku wspólnie prowadzili gospodarstwo domowe. Zamieszkali razem w domu położonym w miejscowości O. Cukrownia. Budową domu jej finansowaniem zajmował się Z. S.. Zapewniał on na jego wykończenie środki finansowe. Sfinansował koszt pokrycia dachu domu w wysokości 15 000 złotych z odłożonych pieniędzy. Zapewniał opał na zimę. Na bieżąco udzielał pomocy finansowej wnioskodawczynie pokrywając wszystkie wydatki. Pomagał również córce i wnuczkom. Do mieszkania w K. jeździł jedynie w celu odbioru emerytury. Po doznanym udarze około 2- 3 lata temu do śmierci w dniu 16 stycznia 2015 roku zajmowała się nim wnioskodawczynie / zeznania wnioskodawczynie – k. 13 protokół rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 roku ; zeznania świadka J. K., A. K., J. W. – k.12 protokół rozprawy z dnia 20 stycznia 2016 roku; odpis skrócony aktu zgonu – k. 13 akt ZUS/.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o dokumentację z akt organu rentowego i akt sprawy oraz o zeznania świadków oraz wnioskodawczynie. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków jak i wnioskodawczynie w zakresie w jakim wskazali oni, że Z. S. pomimo orzeczonego rozwodu nadal a na pewno w okresie od 2000 roku udzielał pomocy finansowej wnioskodawczynie co skutkowało tym, że wnioskodawczynie nie musiała występować na drogę sądową celem uzyskania wsparcia finansowego w postaci alimentów, gdyż otrzymywała je na bieżąco od Z. S. dobrowolnie. Byli małżonkowie wspólnie prowadzili gospodarstwo domowe, a wnioskodawczynie do chwili śmierci Z. S. zapewniała mu opiekę i wsparcie. Wszystkie te zeznania świadków i wnioskodawczynie należy uznać za wiarygodne zupełne i spójne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie jest uzasadnione.

Stosownie do art. 65 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy.

Zgodnie z art. 70 ust.1 pkt 1 w/w ustawy wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy.

Stosownie zaś do treści art. 70 ust.3 w/w ustawy Małżonka rozwiedziona lub wdowa, która do dnia śmierci męża nie pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej, ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli oprócz spełnienia warunków określonych w ust. 1 lub 2 miała w dniu śmierci męża prawo do alimentów z jego strony ustalone wyrokiem lub ugodą sądową.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia czy między małżonkami istniała wspólność małżeńska. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości ,że pomimo orzeczonego rozwodu ciągle istniała między nimi wspólność małżeńska.

Wskazać należy ,że małżonkowie po wyroku Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 18 maja 1988 roku orzekającym rozwód nadal razem mieszkali w okresie ostatnich 15 lat przed śmiercią Z. S. i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, stąd miejsce pobytu K. ul. (...) stanowiło jedynie adres do odbioru korespondencji oraz świadczeń. Między małżonkami istniała więź uczuciowa gdyż żona opiekowała się mężem, towarzyszyła mu w jego chorobie z kolei on zapewniał jej środki utrzymania, pokrywał wszelkie koszty. W ten sposób nie było konieczności występowania o alimenty od byłego męża, gdyż Z. S. zapewniał wnioskodawczynie środki finansowe dobrowolnie.

W tym miejscu wskazać należy, że Sąd podziela w pełni pogląd wyrażony w uchwale Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2006 r. (sygn. akt III UZP 3/2006) zgodnie z którym wspólność małżeńska nie ustaje wskutek ustanowienia rozdzielności majątkowej między małżonkami, ale może funkcjonować w każdym ustroju małżeńskiej wspólności majątkowej.

Sąd podziela również pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 września 2015 roku w sprawie sygn.. akt III AUa 987/15, że „cechą istotną (relewantną) w ujęciu art. 70 ust. 3 u.e.r.f.u.s. jest warunek, aby małżonka rozwiedziona "miała w dniu śmierci męża prawo do alimentów z jego strony". W takiej sytuacji faktycznej i prawnej znajdują się zarówno były małżonki, które mają takie prawo ustalone wyrokiem lub ugodą sądową, ale również były małżonki, które otrzymywały alimenty od zmarłego w ramach dobrowolnego wywiązania się przez niego z obowiązku alimentacyjnego, o którym mowa w art. 60 § 1 k.r.o.”.

Fakt, że między małżonkami orzeczono rozwód nie dyskwalifikuje istnienia między małżonkami wspólności małżeńskiej. Fakt ustalenia świadczenia alimentacyjnego w drodze dobrowolnej realizacji tego obowiązku przez byłego męża spełnia przesłankę z art. 70 ust. 3 u.e.r.f.u.s..

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego